

באתי לגני אחותי כלה

ביאור בדרך אפשר

1 בניסיונות, כהמשל שבזהר הקדוש³⁰, על מלך ששכר אשה לפתוח
 2 את בן המלך כדי שיעמוד בניסיון ויתגבר על יצרו וכך ניתנה לסטרא אחרא
 3 "רשות לבלבל האדם בדברי שקר ומרמה להרבות שכרו", ולכאורה היה מקום
 4 לומר שזה ההסבר לשאלה איך יש לנפש הבהמית כוח ויכולת להסתיר על
 5 הנפש האלוקית, אבל לאמיתו של דבר
 6 אין לתרץ כך פי לפי זה עדין 1
 7 אינו מוכן, איך יכול להיות 2
 8 ענין של הסתר והעלם בנפש 3
 9 האלקית עצמה, בגלל הרוח 4
 10 שטות' ששולטת עליה שהרי על- 5
 11 פי המבואר פאן מוכן שפכת 6
 12 הנפש הבהמית גם להעלים 7
 13 ולהסתיר על הנפש האלקית 8
 14 עצמה שאם לא כן לא הייתה יכולה 9
 15 להיות אפשרות של חטא שנובע מכך 10
 16 שהנפש האלקית מכוסה ולא מרגישה 11
 17 את הדביקות באלקות.
 18 ויש להוסיף בזה, ולהגדיל את
 19 התמיהה איך ייתכן שהנפש הבהמית
 20 תסתיר על הנפש האלוקית בהקדם
 21 מה שמבאר אדמו"ר
 22 האמצעי ב'שער האמונה'³¹
 23 בענין הפסוק הפך גם
 24 ליבשה³², המדבר על נס קריעת ים
 25 סוף דהנה מצינו במאמרי
 26 רבותינו ז"ל³³ פמה דברים
 27 כמו ענין היוונים שהם קשין אצל
 28 הקדוש ברוך הוא, כביכול, בקריעת
 29 ים-סוף, ולכאורה אינו מוכן,
 30 מדוע נאמר ענין הקושי על
 31 קריעת ים-סוף דוקא, שהוא נס
 32 ושינוי מטבע הבריאה ולא על
 33 מעשה בראשית עצם הבריאה
 34 שלפני זה עליו מטופר בתורה לפני
 35 הסיפור אודות קריעת ים-סוף שהרי
 36 עצם הבריאה אינה חידוש פחות
 37 מקריעת ים-סוף?
 38 ומבאר, דהלשון קשה נאמר רק כשיש שני הפכים בנושא
 39 אחד, כלומר, לגבי התרחשות שבה יש חיבור ואיחוד של שני דברים שמצד
 40 עצמם הם סותרים זה לזה הינו שהננס שעליו נאמר 'קשה' אינו באופן
 41 של קו אחד, אלא באופן שיש שני הפכים שמתחברים
 42 ומתאחדים בדרך נס אף שברוך כלל הם הפכים. וזהו החילוק ההבדל

ביאור בדרך אפשר

43 שבין בריאת העולם לקריעת ים-סוף, שבריאה יש מאין
 44 היא אמנם חידוש ופלא גדול מאד אבל בקו אחד, ולכן אין זה
 45 בגדר קושי, ועל-דרך זה ביטול מציאות העולם פעולה של
 46 הפיכת 'יש' לאין' הוא גם כן בקו אחד, ואין זה קושי.
 47 מה-שאין-כן בקריעת ים-
 48 סוף, הרי לא נתבטלה
 49 מציאות העולם ומציאות
 50 הים, אלא העולם והים המשיכו
 51 להתקיים עם גררי המציאות שלהם
 52 אלא שבתוך העולם ובתוך
 53 הים כפי שהם מציאות מוגדרת
 54 הייתה קריעת ים-סוף, באופן
 55 של חיבור ההפכים, שהים
 56 נשאר במציאותו עם כל הטבע
 57 וההגדרות של ים ומים, ואף-על-
 58 פיי-כן היו בו בים עצמו ענינים
 59 של יבשה, וכלשון הכתוב
 60 הפך ים ליבשה ולא נאמר שהים
 61 חדל להתקיים אלא שהים עצמו
 62 'התהפך' להיות יבשה. ועל-דרך-
 63 זה ברוחניות הענין, גם
 64 המשמעות הרוחנית של קריעת ים-סוף
 65 היא חיבור ואיחוד של שני הפכים
 66 שברוך כלל הם שונים זה מזה
 67 וסותרים זה לזה דים הוא ענין
 68 עלמא דאתפסיא, ויבשה הוא
 69 ענין עלמא דאתגליא, על
 70 הכתוב 'ברוך ה' אלוקי ישראל מן
 71 העולם ועד העולם" אמרו בווהר:
 72 מעלמא דאתכסיא (עולם מכוסה)
 73 לעלמא דאתגליא (עולם גלוי). מוסבר
 74 על כך בתורת החסידות כי כשם
 75 שבעולם הזה יש "ים" שהוא עולם
 76 שהנבראים שבו מכוסים ויש "יבשה"
 77 שהיא עולם שהנבראים שבה גלויים,
 78 על דרך זה למעלה, להבדיל, יש רגות
 79 גבוהות שבגלל הרוממות שלהם הן
 80 נעלמות ומכוסות ונקראות "עלמא דאתכסיא", ואילו האור האלוקי המצומצם
 81 שיוור ומתגלה לנבראים נקרא "עלמא דאתגליא". גם הטבע ככלל נקרא
 82 "עלמא דאתגליא", כי הוא תופעה גלויה ומובנת לכל ואילו הנס נקרא "עלמא
 83 דאתכסיא", כי אינו מוכן ונתפס אלא נותר פלא, סתום ומכוסה. ובקריעת ים
 84 סוף, כל הדרגות הגבוהות והנעלות של ה"ים", "עלמא דאתכסיא" באו לידי

31 פרק כט ואילך. פרק לב ואילך. 32 תהלים סו, ו. 33 פסחים קיח, א. סוטה ב, א. וש"נ. וראה זחר ח"א רז, ב. ח"ב קע, א.